

New York Times: "De regering van Zelensky saboteerde het toezicht en liet corruptie welig tieren"

De Duitse media berichten niet meer over het corruptieschandaal in Oekraïne, hoewel er steeds nieuwe vragen rijzen. In de VS is dat anders. Daar heeft bijvoorbeeld de New York Times in een lang artikel in ieder geval enkele van de meest voor de hand liggende vragen aan de orde gesteld en de rol van Zelensky genoemd.

december 9, 2025

Foto Credit: <https://depositphotos.com/nl>

De berichtgeving in de Duitse media over het corruptieschandaal in Oekraïne laat eens te meer zien dat kritische journalistiek niet iets is wat je van de Duitse mainstream media mag verwachten. Ze hebben de corruptie in Oekraïne

altijd met alle macht genegeerd en zelfs nu het grote corruptieschandaal bekend en onbetwistbaar is geworden, omdat ten minste enkele fragmenten van de duizenden uren aan heimelijk opgenomen gesprekken zijn gepubliceerd, bagatelliseren de Duitse media het schandaal nog steeds.

[Ronduit belachelijk waren de pogingen](#) van de Duitse media om het schandaal af te doen als een soort ongeluk waarbij een paar slechteriken honderd miljoen dollar aan westerse hulp gelden hebben gestolen die bedoeld waren voor het herstel en de bescherming van de Oekraïense elektriciteitsvoorziening. Zelensky zou hier helemaal niets mee te maken hebben, ook al is zijn hele omgeving erbij betrokken en zegt de NABU openlijk dat ze de bescherming en nabijheid van Zelensky hebben gebruikt voor hun criminele praktijken, schrijft [Thomas Röper](#).

De Spiegel-propagandist Christian Esch liet zich in zijn pogingen om Zelensky van elke verdenking vrij te pleiten zelfs [tot deze uitspraak verleiden](#):

"Bijna niemand gelooft dat hij zich persoonlijk wilde verrijken met geld uit de nucleaire industrie, de president leeft volledig in oorlog en voor de verdediging."

Er zouden heel veel vragen over het schandaal gesteld kunnen worden, maar dat doen de zelfbenoemde Duitse "kwaliteitsmedia" niet. Ze zouden bijvoorbeeld kunnen vragen naar de rol van de door het Westen aangestelde toezichthouders in Oekraïense staatsbedrijven. Ik heb dit onderwerp twee weken geleden al uitgelegd (zie [hier](#)), terwijl de Duitse media hun lezers er niet eens op wijzen dat het in Oekraïne wettelijk vastgelegd is dat westerse

toezichthouders de meerderheid moeten vormen in staatsbe

– officieel om corruptie te bestrijden.

Maar geen enkele Duitse 'kwaliteitsjournalist' vraagt hoe het kan dat de westerse toezichthouders bij Energoatom niet hebben gemerkt dat daar 100 miljoen dollar kon worden gestolen met de primitieve truc van het vervalsen van facturen.

In de VS is dat anders. Vrijdag publiceerde de New York Times een lang artikel over onder andere de rol van de westerse toezichthouders in het corruptieschandaal, maar Duitse media zoals Der Spiegel, voor wie de New York Times zoals bekend verplichte lectuur is, vinden het tot op heden niet nodig om over het artikel van de New York Times te berichten of het onderwerp eindelijk eens aan te kaarten.

De Duitse mainstreammedia verzwijgen liever het Oekraïense corruptieschandaal en helpen daarmee in feite mee aan het verdoezelen ervan.

Daar hebben ze goede redenen voor: als ze het Duitse publiek zouden informeren over de omvang van de corruptie in Oekraïne, zou de Duitse publieke opinie vragen kunnen gaan stellen over waarom Duitsland en de EU ongecontroleerd miljarden naar Oekraïne blijven sturen, terwijl het geld daar onmiddellijk in de zakken van Zelensky's corrupte omgeving verdwijnt.

Aangezien de Duitse media en politici de oorlog tegen Rusland willen voortzetten, zijn dergelijke vragen natuurlijk niet gewenst – dus wordt het hele verhaal gewoon verzwegen. Tot zover de onafhankelijkheid van de Duitse "kwaliteitsmedia".

Ik vertaal hier ter informatie het [artikel uit de New York Times](#)

het onderwerp in ieder geval aan de orde stelt. Toch moet vooraf worden opgemerkt dat dit artikel geenszins kritisch is, want ook hier worden veel vragen niet gesteld en wordt veel weggelaten wat belangrijk zou zijn voor het begrip. Het artikel stelt de westerse raden van commissarissen opnieuw voor als slachtoffers van de machinaties van Zelensky's mensen, wat echter onzin is als men de wet kent op basis waarvan zij hun posten hebben gekregen. Ze hadden de corruptie kunnen voorkomen of alarm kunnen slaan, maar dat hebben ze niet gedaan. De vraag waarom ze dat niet hebben gedaan, is meer dan terecht, maar daar gaat de New York Times niet op in.

Maar ondanks deze en nog andere tekortkomingen is het artikel in de New York Times beter en informatiever dan alles wat de Duitse media hierover hebben gemeld.

Begin van de vertaling:

De regering van Zelensky saboteerde het toezicht en liet corruptie welig tieren

Oekraïense politici geven onafhankelijke adviseurs de schuld van het falen in de strijd tegen corruptie. Uit onderzoek van de New York Times blijkt dat de regering van president Volodymyr Zelensky zelf controlemechanismen heeft uitgeschakeld.

Toen Russische troepen Oekraïne binnenvielen, stonden de westerse bondgenoten van Kiev voor een dilemma: hoe konden ze miljarden uitgeven om een regering te steunen in de strijd tegen Rusland, zonder toe te kijken hoe het geld in de zakken van corrupte

managers en regeringsfunctionarissen verdween?

Er stond veel op het spel, aangezien de vitale industrieën van Oekraïne tijdens de oorlog – elektriciteitsvoorziening, wapenaankoop en kernenergie – werden gecontroleerd door staatsbedrijven die al lang dienst deden als zelfbedieningswinkel voor de elite van het land.

Om hun geld te beschermen, drongen de VS en Europese landen aan op toezicht. Ze verplichtten Oekraïne om groepen buitenlandse deskundigen, zogenaamde toezichthoudende raden, toe te staan controle uit te oefenen op de uitgaven, de benoeming van leidinggevend en de bestrijding van corruptie.

Uit onderzoek van de New York Times blijkt dat de Oekraïense regering dit toezicht de afgelopen vier jaar systematisch heeft gesaboteerd en corruptie heeft laten floreren.

De regering van president Volodymyr Zelensky heeft toezichthoudende raden gevuld met aanhangers, zetels onbezet gelaten of de oprichting ervan volledig verhinderd. Verantwoordelijken in Kiev hebben zelfs de statuten van bedrijven gewijzigd om de controle te beperken, de regering aan de macht te houden en de uitgave van honderden miljoenen dollars zonder externe controle mogelijk te maken.

Invloedrijke Russische filosoof Alexander Dugin zegt dat Rusland met de oorlog in Oekraïne strijdt tegen "mondiale liberale elites"

Raad van commissarissen vervullen een belangrijke controlefunctie

door onafhankelijke deskundigen, meestal uit andere landen staat te stellen belangrijke beslissingen in Oekraïense staatsbedrijven te controleren.

Ze spelen ook een centrale rol in het corruptieschandaal rond de regering van Zelensky. Anticorruptie-instanties beschuldigen leden van zijn naaste omgeving ervan 100 miljoen dollar te hebben verduisterd en witgewassen van de staatsonderneming Energoatom, die kerncentrales exploiteert.

De regering-Zelensky gaf de raad van commissarissen van Energoatom de schuld van het falen in de strijd tegen corruptie. Maar zoals de New York Times ontdekte, was het de regering-Zelensky zelf die de raad van commissarissen van Energoatom had ontmanteld.

In documenten en interviews met ongeveer 20 westerse en Oekraïense ambtenaren die nauw hebben samengewerkt met of deel uitmaakten van de raden van bestuur van bedrijven, onthulde de New York Times politieke beïnvloeding, niet alleen bij Energoatom, maar ook bij het staatsenergiebedrijf Ukrenergo en bij de Oekraïense aanbestedingsautoriteit voor defensiematerieel. Sommige van de geïnterviewden spraken op voorwaarde van anonimiteit om over vertrouwelijke beraadslagingen te kunnen praten.

Een adviseur van president Zelensky weigerde commentaar te geven en verklaarde dat de raden van commissarissen niet onder de bevoegdheid van de president vallen.

Europese staatshoofden en regeringsleiders bekritisieren al jaren

achter gesloten deuren de corruptie in Oekraïne, maar toler
deze met tegenzin omdat zij de steun in de strijd tegen de
Russische invasie als hoogste prioriteit beschouwen. Zo bleef het
Europese geld stromen, terwijl het buitenlandse toezicht op
Oekraïne werd verzwakt.

"We hechten belang aan goed bestuur, maar we moeten dit risico nemen", zei Christian Syse, de speciale gezant van Noorwegen voor Oekraïne. Noorwegen is een van de belangrijkste donoren voor Kiev. Hij voegde eraan toe: "Omdat er oorlog is. Omdat het in ons eigen belang is om Oekraïne financieel te steunen. Omdat Oekraïne Europa verdedigt tegen Russische aanvallen."

De politieke inmenging in de raad van toezicht van Energoatom is een schoolvoorbeeld van hoe de Oekraïense leiders maatregelen ter bestrijding van corruptie hebben geblokkeerd. De regering van Zelensky vertraagde de vorming van de raad van toezicht en liet na de installatie ervan een zetel onbezet, waardoor het vermogen van het orgaan om te handelen werd aangetast.

Als de raad van commissarissen normaal had gefunctioneerd, had hij waarschijnlijk kunnen indammen wat de regering nu omschrijft als welig tierende corruptie. Volgens onderzoekers moesten aannemers bij Energoatom-projecten smeergeld betalen van wel 15 procent.

Zelensky werd in 2019 gekozen met de belofte om corruptie te bestrijden. Na de Russische invasie in 2022 versoepelde hij echter de anticorruptieregels, zogenaamd om de aankoop van wapens te versnellen en militaire geheimen te beschermen. Zelensky werkte ook samen met politici en vertegenwoordigers van het bedrijfsleven

die hij ooit als criminelen had bestempeld.

Het Energoatom-schandaal heeft Zelensky politiek verzwakt en zijn inspanningen om Oekraïne toe te laten tot de EU en de NAVO ondermijnd, twee instellingen die aarzelen om een door corruptie geteisterd lid toe te laten. Zelensky beschouwt deze lidmaatschappen als cruciaal voor de toekomst van zijn land.

Als Oekraïne de corruptie niet bestrijdt, zou het ook de broodnodige honderden miljarden voor de wederopbouw na de oorlog kunnen mislopen. "Er zal in de toekomst meer terughoudendheid zijn bij het verstrekken van grote financiële middelen", aldus Arvid Tuerkner, directeur van de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBRD) voor Oekraïne, een van de grootste financiers van Kiev.

Hoe je een raad van commissarissen kaapt

De regering van Zelensky begon al enkele maanden voor de oorlog zich te mengen in de zaken van Ukrenergo, de netbeheerder van het land, herinnerde Vladimir Kudryzky, de voormalige bestuursvoorzitter van het bedrijf, zich in interviews.

Eind 2021 kreeg Kudryzky volgens eigen zeggen telefoontjes van Herman Galuschtschenko, die kort daarvoor door Zelensky tot minister van Energie was benoemd. Galuschtschenko wilde dat Kudryzky mensen met weinig ervaring in de energiesector in leidinggevende functies zou benoemen.

"Hij begon erop aan te dringen", aldus Kudryzky. "Hij probeerde me op agressieve wijze over te halen om hen te benoemen."

Galuschtschenko reageerde niet op herhaalde verzoeken om

commentaar.

De begrotingen van staatsbedrijven zoals Ukrenergo waren in het verleden vaak het doelwit van corrupte politici, waardoor de heer Kudrytsky wantrouwig was. Hij verklaarde dat hij met succes weerstand had geboden aan de druk, omdat hij de steun had van zijn raad van commissarissen.

De raad van commissarissen van Ukrenergo bestaat uit zeven personen die toezicht houden op belangrijke projecten en de bezetting van leidinggevende functies. De regering benoemt de leden van de raad van commissarissen, maar vier van hen zijn buitenlanders die worden geselecteerd uit een shortlist die is opgesteld door de EU en westerse banken. De overige drie zetels worden bezet door vertegenwoordigers van de Oekraïense regering.

Het uitgangspunt is dat onafhankelijke expertise altijd voorrang heeft op de belangen van de regering.

Eind 2021 liep de ambtstermijn van de raad van commissarissen van Ukrenergo af. Europese en Oekraïense ambtenaren begonnen bijeen te komen om nieuwe leden te vinden. Toen waren ze zich daar nog niet van bewust, aldus Europese ambtenaren, maar inmiddels vermoeden ze dat de Oekraïense regering de raad van toezicht heeft geïnfiltreerd en daarmee een strategie voor andere bedrijven heeft ontwikkeld.

Onverbeterlijke bullebak: NAVO gebruikt WOII Overwinningsdag om oorlogszucht op te voeren

Het eerste teken dat er iets niet klopte, kwam nadat de EU, de

Wereldbank en de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling hun selectielijst hadden ingediend.

In plaats van uitsluitend uit deze lijst te kiezen, stond het Oekraïense ministerie van Energie onder leiding van de heer Galuschtschenko erop dat een van de zetels naar Roman Pionkowski zou gaan, een Poolse energie-expert met ervaring in adviesprojecten in Oekraïne, aldus twee ambtenaren. De heer Pionkowski had weliswaar gesolliciteerd naar de functie, maar was vanwege zijn prestaties niet op de shortlist terechtgekomen.

Westerse ambtenaren waren verrast, maar accepteerden de benoeming van de heer Pionkowski als een van de vier buitenlandse deskundigen. De nieuwe raad van commissarissen trad in december 2021 in functie.

Toen vielen de Russen binnen. Ukrenergo werd al snel geconfronteerd met aanhoudende aanvallen op de energie-infrastructuur.

Onder leiding van de heer Kudrytsky voerde Ukrenergo 24 uur per dag reparaties uit en kon zo de stroomvoorziening van het land in stand houden. Het bedrijf werd ook een betrouwbare partner van westerse financiers, die het in de eerste oorlogsjaren 1,7 miljard dollar aan leningen en subsidies verstrekten.

De politieke druk hield aan, aldus de heer Kudrytsky. Regeringsfunctionarissen beschuldigden hem ervan de energie-infrastructuur onvoldoende te hebben beschermd. Hoewel hij de steun genoot van Europese landen, kwam hij in conflict met de heer Galuschtschenko, die zijn ontslag eiste.

Deze keer genoot de heer Kudrytskyj niet de bescherming v Dutch

raad van commissarissen. Een buitenlands lid was om persoonlijke redenen afgetreden en de regering had de zetel niet opnieuw bezet, waardoor er een patstelling ontstond tussen buitenlandse deskundigen en vertegenwoordigers van de staat.

Deze patstelling had eigenlijk voldoende moeten zijn om de positie van de heer Kudrytsky te redden. Maar de Poolse deskundige Pionkowski koos de kant van de Oekraïners en stemde voor zijn ontslag.

Pionkowski verdedigde zijn onafhankelijkheid. Hij zei dat hij geen orders uit Kiev aannam. Hij had voor het ontslag gestemd omdat de heer Kudrytsky het comité herhaaldelijk had misleid. Hij gaf geen details.

De twee andere buitenlandse leden van het comité protesteerden en noemden het ontslag in een verklaring "politiek gemotiveerd".

Maar de Europese geldschietters – de banken, centrale regeringen en internationale instellingen die Oekraïne financieel steunen – ondernamen nauwelijks iets. De wederopbouwbank bevroor nieuwe betalingen aan Ukrenerg, maar hield vast aan bestaande verplichtingen. Volgens vier Europese ambtenaren wilde niemand in de Europese hoofdsteden de financiële steun stopzetten en de indruk wekken dat men Oekraïne de rug toekeerde.

De heer Kudrytsky benadrukte dat dit niets te maken had met energiebeleid. Het ministerie van Energie wilde het gemakkelijker maken om corruptie onbestraft te laten.

Kudrytsky zei dat in de Energoatom-zaak bijvoorbeeld nu een van de

mannen wordt onderzocht die hij had afgewezen, en die vo
berichten Oekraïne heeft verlaten.

Ook tegen de heer Galuschtschenko wordt een onderzoek ingesteld
vanwege zijn rol in dit schandaal.

Achter de schermen van het schandaal

Terwijl de heer Galuschtschenko probeerde de controle over
Ukrenergote krijgen, zette hij tegelijkertijd een omvangrijk
uitgavenprogramma bij Energoatom door.

Hij wilde twee oude, in Rusland ontwikkelde kernreactoren uit
Bulgarijekopen. De heer Galuschtschenko wilde de reactoren
verplaatsen naar een kerncentrale in West-Oekraïne, ze daar weer in
bedrijf nemen en aansluiten op het elektriciteitsnet.

Energoatom rekende op westerse partners om het project van 600
miljoen dollar te financieren.

Westerse financiers en anticorruptieorganisaties hadden onmiddellijk
kritiek op het project. Volgens de critici had het alle kenmerken van
een verkwistende deal in een van de beruchtste en meest corrupte
staatsbedrijven van Oekraïne.

Het reactorproject kreeg vorm net toen de Oekraïense regering de
eerste raad van commissarissen van Energoatom goedkeurde. Tim
Stone, een Britse zakenman met ervaring in de financiële en
kernenergiesector en aangewezen lid van de raad van
commissarissen, verklaarde dat hij een onderzoek naar de
zogenaamde "Franken-reactoren" had gepland.

Maar de Oekraïense regering vertraagde de contracten van

van commissarissen. Kiev rechtvaardigde dit met geschillen over salarissen en verzekeringen. Europese ambtenaren en enkele Oekraïense parlementsleden vermoedden een andere reden.

"Ze wisten dat ze de controle zouden kunnen verliezen zodra de raad van commissarissen aan de slag zou gaan", zei Alexej Movtschan, een parlements lid van de partij van Zelensky, die zich inzet voor onafhankelijke raden van commissarissen. "Ze wilden de controle niet verliezen."

Terwijl de raad van toezicht van Energoatom werkeloos bleef, organiseerden Oekraïense ambtenaren volgens corruptieonderzoekers een smeergeldsysteem van 100 miljoen dollar binnen het bedrijf.

Op 12 december 2024, ongeveer een jaar na de geplande start van de raad van toezicht, drongen ambassadeurs van de belangrijkste bondgenoten van Oekraïne, waaronder de VS en het Verenigd Koninkrijk, er bij de regering op aan om de raad in te stellen.

"Dit is vooral belangrijk omdat Energoatom nieuwe, omvangrijke financiële investeringen en verplichtingen op lange termijn overweegt", aldus een brief die in het bezit is van de New York Times. Omdat de raad van commissarissen nog steeds vacant was, trok Dr. Stone zich terug. "Het was een complete chaos", zei hij.

Toen Oekraïne de raad van commissarissen in januari uiteindelijk instelde, bleef de zetel van Dr. Stone vacant, zodat de raad van commissarissen paritair was samengesteld met twee buitenlandse deskundigen en twee Oekraïense vertegenwoordigers.

Dutch

WIJ EERST: De meeste "voedselterugroepacties" tijdens de pandemie zijn eigenlijk voedingsmiddelen die omgeleid worden naar opslagbunkers van de regering voor de rijken en de "elite"

De reactorgeschiedenis is opgeschort en maakt geen deel uit van het corruptieonderzoek. Maar de daaruit voortvloeiende onenigheid in de raad van commissarissen heeft Energoatom grotendeels machteloos gemaakt bij het voorkomen van corruptie. Hij kon geen topmanagers vervangen, van wie er één werd geschorst in het kader van het corruptieonderzoek.

Acht personen, waaronder de voormalige zakenpartner van Zelensky, worden in deze zaak onder meer beschuldigd van verduistering, witwassen en onrechtmatige verrijking. De naaste vertrouweling van Zelensky trad af na een huiszoeking, maar werd niet in staat van beschuldiging gesteld. Een voormalig vicepremier zou meer dan 1,3 miljoen dollar hebben verduisterd.

De regels voor de aankoop van wapens herzien

Meer dan een jaar na het begin van de oorlog, na een schandaal rond te dure wapenaankopen, drongen geldschietters er bij Kiev op aan om een onafhankelijke instantie op te richten voor het controleren van wapenaankopen.

Maar sinds de oprichting in januari 2024 heeft de instantie minstens een miljard dollar aan EU-geld uitgegeven – met een onvolledige of zelfs helemaal geen raad van toezicht.

Marina Besrukova, de eerste directeur van de instantie, verklaarde

dat zij in haar eerste ambtsjaar onder druk stond van de regering van Zelensky vanwege het ontbreken van een raad van toezicht. Zij zei dat het ministerie van Defensie haar onder druk had gezet om twijfelachtige contracten goed te keuren, waaronder een contract met een staatswapenproducent die geen effectieve mortiergranaten kon produceren.

Onder druk gaf ze uiteindelijk haar goedkeuring. Veel granaten faalden, wat in het najaar van 2024 leidde tot een publieke verontwaardiging.

Het ministerie keerde zich tegen Besrukowa en beschuldigde haar ervan de wapenleveringen aan het front niet snel genoeg te hebben afgehandeld. De kwestie van haar ontslag was echter een zaak voor de raad van toezicht, die afgelopen december eindelijk bijeenkwam.

Voorafgaand aan de eerste vergadering van de aankoopcommissie wijzigde het ministerie van Defensie de statuten ervan en verzekerde zich daarmee van de bevoegdheid om de directeur van de dienst aan te stellen en te ontslaan. De raad van toezicht protesteerde tegen deze inmenging en verlengde het contract van mevrouw Besrukova met nog een jaar.

De regering van president Zelensky liet zich hierdoor niet van de wijs brengen. Toen een buitenlandse deskundige ontslag nam en de raad van toezicht nog slechts uit twee buitenlanders en twee regeringsvertegenwoordigers bestond, deed zich een kans voor de regering. Zij ontsloeg de twee regeringsleden, waardoor de raad van toezicht niet langer besluitvaardig was.

De bevoegdheden werden overgedragen aan het ministerie van

Defensie. Mevrouw Besrukowa werd aan het begin van het ontslagen.

"Raadsleden zijn slechts een façade", zei ze in een interview. "Ze zijn niet echt."

Het ministerie van Defensie reageerde niet op verzoeken om commentaar. Het verklaarde dat het rechtmatig en in het belang van een betere wapenaankoop had gehandeld.

De stap van de regering tegen de aankoopautoriteit viel samen met de terugkeer van president Trump aan de macht en de geleidelijke terugtrekking van Washington uit de oorlog. Deze ommezwaai heeft volgens Europese functionarissen de Oekraïense regering aangemoedigd om de anticorruptiemaatregelen te versoepelen.

De regering-Zelensky verzekerde zich stilzwijgend van de controle door de statuten van staatsbedrijven, waaronder Ukrenergo, te wijzigen om nieuwe bevoegdheden te verkrijgen of de stemprocedure te veranderen. De regering probeerde ook tevergeefs de anticorruptie-instanties te verzwakken tijdens hun onderzoek naar Energoatom.

Na de terugtrekking van de VS moet Europa zich nu bezighouden met de aanpak van corruptie door Kiev. Maar tot nu toe "creëren de Europeanen een klimaat dat dergelijke achteruitgang in de hand werkt", aldus Tyson Barker, een voormalig ambtenaar van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken die verantwoordelijk was voor het economisch herstel van Oekraïne.

De Europese Commissie, het bestuursorgaan van de EU, heeft dit jaar stilletjes opdracht gegeven tot het opstellen van een rapport

over de corruptierisico's in de Oekraïense energiesector. Eer

van het rapport, dat in het bezit is van de New York Times, waarschuwt voor “aanhoudende politieke inmenging”. Het rapport van de Ukrainian Facility Platform, een non-profit onderzoeksgroep, benadrukte de ondermijning van raden van commissarissen door Kiev als een ernstig probleem.

Een woordvoester van de EU verklaarde dat ambtenaren Oekraïne hadden aangespoord om zijn staatsbedrijven te hervormen. Er is geen bewijs voor misbruik van EU-geld, zei ze.

Ze ging niet in op wat het onderzoek naar corruptie in Oekraïne aan het licht brengt.

Zelensky probeerde afstand te nemen van het groeiende schandaal. In reactie op de controversie ontkende zijn premier elke inmenging van de regering in de raad van commissarissen van Energoatom.

Ze beschuldigde de raad van commissarissen ervan de corruptie niet te hebben bestreden.

En ontsloeg alle leden.

Einde van de vertaling

Vind je het belangrijk dat er nog onafhankelijke berichtgeving bestaat die niet wordt gestuurd door grote belangen? Met jouw steun kunnen we blijven schrijven en onderzoeken. Klik hieronder en draag bij aan het voortbestaan van Frontnieuws.

